

საქართველოს მეცნიერებათა ეროვნული აკადემია

ქართული ენციკლოპედიის ი. აბაშიძის სახელობის მთავარი სამეცნიერო რედაქცია

თაყაიშვილი სესილია დიმიტრის ასული

ს. თაყაიშვილი

თაყაიშვილი სესილია დიმიტრის ასული (17. IX. 1906, ბათუმი, - 21. V. 1984, თბილისი), მსახიობი, რეალისტური აქტიორული ხელოვნების ბრწყინვალე წარმომადგენელი. საქართვე. (1950) და სსრკ (1966) სახ. არტისტი. შოთა რუსთაველის სახ. (1983) და საქართვე. სახელმწ. (1985) პრემიების ლაურეატი. 1926 დაამთავრა სათეატრო ინ-ტი თბილისში და იმავე წელს ჩაირიცხა შოთა რუსთაველის სახ. თეატრის დასში, სადაც 1930-მდე იმუშავა ს. ახმეტელის ხელმძღვანელობით. მისი პირველი როლი იყო ჯადოქარი ფატმა (თ. ვახვახიშვილის პანტომიმა „მზეთამზე“). 1930-66 თ. კ. მარჯანიშვილის თეატრში მოღვაწეობდა. იგი დიდი სცენური სიმართლითა და გარდასახვის უბადლო ნიჭით დაჯილდოებული, ფართო შემოქმედებითი დიაპაზონის მსახიობი იყო; ქმნიდა რთულ, ერთმანეთის საწინააღმდეგო ხასიათის პერსონაჟებს. მისი საშემსრულებლო ხელოვნება გამოირჩეოდა დახვეწილი ფორმით, მკვეთრი თვითმყოფადი იუმორით, გრძნობისა და განცდის უშუალოებით. თ-ის მიერ მაღალი ოსტატობით განსახიერებული 120-მდე როლიდან

განსაკუთრებით აღსანიშნავია ქრისტინე (შ. დადიანის „ნინოშვილის გურია“), ნაყოში (გ. ბააზოვის „მუნჯები ალაპარაკდნენ“), ამალია კარლოვანა (ა. აფინოგენოვის „შიში“), პარასკევა (შ. დადიანის „ნაპერწყლიდან“), ოგუდალოვა (ა. ოსტროვსკის „უმბითვო“), ძიძა, კატარინა (უ. შექსპირის „რომეო და ჯულიეტა“, „ჭირვეული ცოლის მორჯულება“), ელისაბედ დედოფალი (ფ. შილერის „მარიამ სტიუარტი“), პრიუდანსი [ა. დიუმას (შვილი)

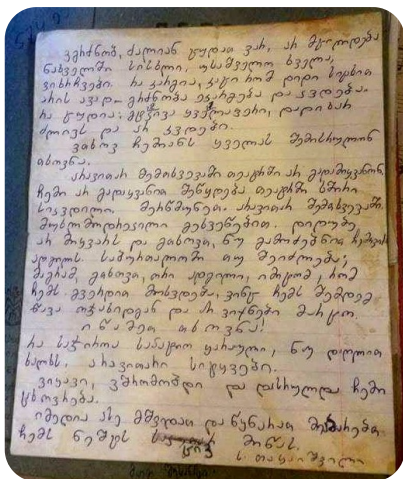
„მარგარიტა გოტიე“], ოლღა (ნ. დუმბაძისა და გ. ლორთქიფანიძის „მე, ბებია, ილიკო და ილარიონი“) და სხვ.

ინტერვიუ სესილია თაყაიშვილთან (ფრაგმენტი). ჩანერილია 1983 წელს:
<https://www.youtube.com/watch?v=I8H-oPk9EHo&t=179s>

დიდია თ-ის ღვანლი ქართ. კინემატოგრაფიაში, სადაც 1948-იდან მოღვანეობდა. როლები: ვასასი („ჩვენი ეზო“, 1956), ელპიტე („საბუდარელი ჭაბუკი“, 1957), ელისაბედი („სხვისი შვილები“, 1958), ოლღა („მე, ბებია, ილიკო და ილარიონი“, 1962), ბორდოხანი („დიდოსტატის მარჯვენა“, 1969–70), მარადია („ნატვრის ხე“, 1976), ასინეთა („დათა თუთაშხია“, 1977), ბუღალტერი („ცისფერი მთები ანუ დაუჯერებელი ამბავი“, 1983) და სხვ. მნიშვნელოვანი წვლილი შეიტანა ქართ. საესტრადო ხელოვნ. განვითარებაში. მიღებული აქვს სახელმწ. ჯილდოები. არჩეულია თბილ. საპატიო მოქალაქედ (1982).

სესილია თაყაიშვილი. კადრი ფილმიდან „ნატვრის ხე“ (1976 წ.):
<https://www.youtube.com/watch?v=1ePG9FmmEpl>

ლიტ.: თ ვ ა ლ ჭ რ ე ლ ი ძ ე ტ., სესილია თაყაიშვილი, თბ., 1978; მარჯანიშვილის თეატრი (ალბომი), თბ., 1979; მ ე ტ რ ე ვ ე ლ ი ს., უბრალოების არისტოკრატიზმი - სესილია თაყაიშვილი, წგ. თამაშის ხელოვნება, თბ., 2016; უ რ უ შ ა ძ ე ნ. სესილია თაყაიშვილი, თბ., 1988.

ს. თაყაიშვილის ანდერძი.
ავტოგრაფი.